

Til § 128

Den foreslåede bestemmelse indeholder i 1. pkt. den ændring i forhold til de gældende regler, at opfordringen til at anmelde krav mod skyldneren (proklama) nu skal indrykkes i Statstidende samtidig med bekendtgørelsen om konkursen. Efter den gældende ordning foretages denne opfordring samtidig med bekendtgørelsen om valg af kurator, dvs. først ca. 3 uger efter konkursens indtræden. Grunden til denne ændring er, at afholdelse af skiftesamling til valg af bostyre efter forslaget ikke længere er obligatorisk.

2. pkt. svarer til den gældende bestemmelse i lovens § 129, stk. 1, nr. 1, 3. pkt. I de tilfælde, hvor et beskikket tilsyn eller en tidligere likvidator udpeges som kurator, bør der normalt ikke kræves fornyet anmeldelse, idet det må formodes, at kurator i sin tidligere egenskab allerede har noteret anmeldelserne og anerkendt modtagelsen af disse. Har kurator derimod ikke tidligere beskæftiget sig med boet, bør der som udgangspunkt altid ske fornyet anmeldelse, således at kurator ikke ifalder ansvar over for eventuelle glemte fordringshavere. Da en del fordringshavere forventer, at deres anmeldelser under f.eks. en tidligere anmeldt betalingsstandsning automatisk registreres af kurator, bør der gøres særskilt opmærksom på retsstilingen i kurators meddelelse om konkursen.

Der henvises til betænkningens side 46 og 65.

Til § 129

Kurators pligt efter den gældende § 130, stk. 1, til at indføre anmeldte fordringer og andre krav i en »gældsbog« foreslås afskaffet, således at fordringer og andre krav i stedet blot skal »registreres« af kurator. Registrering i et EDB-anlæg vil opfylde dette krav. Den foreslåede bestemmelse indeholder endvidere den nyhed, at kurator ubetinget skal anerkende modtagelsen af en anmeldelse. Dette er dog allerede en almindeligt fuldt praksis. Det bør altid fremgå af anerkendelsen, under hvilket fordringsnummer anmeldelsen er registreret.

Bestemmelsen i lovens § 130, stk. 2, der fastlægger, hvordan bostyret skal bekræfte en anmeldelse, der er fremsendt i to eksemplarer foreslås ophævet. Det vil dermed være op til kurator at afgøre, om modtagelsen af en anmeldelse, der er fremsendt i to eksemplarer, skal bekræftes på genparten af anmeldelsen eller på anden hensigtsmæssig måde.

Stk. 2 svarer til den gældende § 130, stk. 3. Bestemmelsen omfatter som hidtil både den konkursbegæring, som skifteretten har taget til følge, og andre verserende konkursbegæring. Konkursbegæ-

ringer, som er tilbagekaldt inden konkursen, anses derimod ikke som en fordringsanmeldelse.

Der henvises til betænkningens side 47 og 65-66.

Til § 130

Stk. 1 svarer til den gældende § 131, stk. 1.

Bestemmelsens *stk. 2* indeholder en pligt for kurator til, inden han tager stilling til de anmeldte krav, så vidt muligt at forelægge disse for skyldneren. Kurator kan have stor hjælp heraf, fordi skyldneren ofte er i besiddelse af relevante oplysninger, som ikke fremgår af virksomhedens bogholderi. Skyldneren har endvidere en interesse i, at en fordring ikke anerkendes med et for højt beløb, idet han efter boets slutning fortsat hæfter for de udækkede krav. Skyldnerens gennemgang af de anmeldte krav medfører ikke nogen ændring med hensyn til den forældelsesfrist, som gælder for kravene.

Stk. 3 svarer til den gældende § 132, stk. 2.

Der henvises til betænkningens side 47 og 66.

Til § 131

Efter *stk. 1* og forslaget i øvrigt er det kurator, der har pligt til at tage initiativ til samt gennemføre de møder, der skal afholdes til prøvelse af fordringer og andre krav. Fristbestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, svarer til den gældende regel i lovens § 129, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2 og 3 svarer til de gældende bestemmelser i lovens § 131, stk. 2 og 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.3, og til betænkningens side 47 og 66.

Til § 132

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i lovens § 133, stk. 1 og 2.

Der henvises til betænkningens side 47 og 66.

Til § 133

Bestemmelsen i *stk. 1* erstatter den gældende § 133, stk. 3. Den gældende bestemmelse udtaler sig ikke om, hvem det påhviler at tage initiativ til indbringelse af en tvist for skifteretten i tilfælde, hvor tvisten ikke består mellem boet og anmelderen, men hvor en indsigelse mod en anmeldt fordring fremsættes af en anden fordringshaver i boet. Konkurslovudvalget anfører i betænkningen s. 66, at bestemmelsen i henseende til procesmåden ikke praktiseres helt ensartet ved skifteretterne. Ved nogle skifteretter træffes afgørelsen på det foreliggende grundlag efter en eventuel bevisførelse, medens der ved andre skifteretter foranstalles en egentlig skriftveksling på